

Folketingets Europaudvalg
Sendt via Folketingets hjemmeside

13. januar 2011

Benedicte Federspiel
Dok. 110879/ps

Møde i Europaudvalget den 14. januar 2011

Hermed Forbrugerrådets kommentarer til et af punkterne på Europaudvalgets dagsorden den 14. januar 2011.

4. Udvalgets videre behandling af a) Grønbog om europæisk aftaleret for forbrugere og erhvervslivet, [KOM \(2010\) 0348](#)

Forbrugerrådet har tidligere kommenteret Kommissionens grønnebog om europæisk aftaleret for forbrugere og erhvervslivet i vores breve til Europaudvalget den 7. september 2010 samt den 13. oktober 2010 og 7. december 2010 til Retsudvalget. Forbrugerrådet har endvidere afgivet et høringssvar til Justitsministeriet af 1. november 2010.

Forbrugerrådet er ikke overbevist af grønbogens argumentation for fælles regler på aftaleretsområdet og skal henvise til diskussionerne om forbrugerrettighedsdirektivet, hvor man havde fået så galt fat på reglerne, at der er fremsat 2.000 ændringsforslag i Europa-Parlamentet. Vedrørende aftaleretten er der endnu dårligere kendskab til nationale regler, fordi den i stort omfang består af domspraksis og ikke af nedskrevet lovgivning, dvs. Kommissionen handler langt hen ad vejen i blinde.

Det er klart, at der er et uudnyttet potentiale for mere handel over grænserne, hvilket vil være til glæde for såvel erhvervsliv som forbrugere, men Kommissionens tro på, at en harmonisering af aftaleretten vil ændre på dette, er en klar overvurdering. Forbrugerne holder sig ofte tilbage fra at handle over grænserne på grund af praktiske problemer og derfor skal derfor lokkes af en betydeligt lavere pris. Det bør være på borgernes præmisser, og køb over grænserne skal ikke være et mål i sig selv. Erhvervslivet har i øvrigt en lang række grunde til ikke at ønske at sælge på nettet eller over grænserne, hvilket heller ikke har med aftaleretten at gøre.

Selv om en harmonisering af aftaleretten har været drøftet blandt universitetsfolk i en årrække, er der ikke forelagt noget materiale, som begrunder en så indgribende beslutning på dette vigtige civile område, og det virker uforsvarligt, at man forventer at have en lovmodel klar i 2011.

Vedrørende de syv mulige løsningsmodeller, som Kommissionen opstiller i grøn-bogen, skal Forbrugerrådet – i overensstemmelse med samtlige forbrugerorganisa-tioner i Europa – koncentrere os om model 4, også fordi Kommissionen allerede på dette tidspunkt *inden* høringens afslutning har tilkendegivet, at de agter at stille forslag om netop denne model. Se bilag 1.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Afdelingschef

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent

Forbrugerrådets kommentarer til de enkelte modeller

Model 4. Forordning om et frivilligt instrument (optional instrument)

Denne løsningsmodel, som Kommissionen som nævnt allerede på nuværende tidspunkt har sagt, at de agter at fremsætte forslag om, kaldes også en 2. eller 28. ordning, da det er et retssystem, der ligger ud over de 27 nationale ordninger. Forbrugerrådet mener, at det er en illusion, at man har tænkt sig, at almindelige forbrugere på en oplyst måde kan vælge imellem, hvilket retssystem der skal gælde for et køb på nettet, deres eget nationale system eller det system, som foreslås af den erhvervsdrivende. Det er dybt kompliceret, at forbrugernes skal mødes med at vælge en lovgivning på områder, hvor selv jurister ikke er bekendt med alle detaljer og deres fortolkning.

Det er i øvrigt fremgået af de møder, som Forbrugerrådet har deltaget i med Kommissionen, at det slet ikke er sikkert, at forbrugerne får mulighed for at vælge mellem ordningerne. De kan muligvis også udelukkende få præsenteret det af den erhvervsdrivende valgte lovkompleks. Herudover er det også hensigten at annullere de allerede gældende regler i Romkonventionen, hvor forbrugeren vil være dækket af de bindende retsregler, som gælder i egen hjemstat. Det er klart uacceptabelt.

Forbrugerrådet er klart imod denne løsningsmodel og finder derfor, at den kun vil være anvendelig i forbindelse med handler mellem erhvervsdrivende/B2B. Generelt mener Forbrugerrådet, at hvis man vælger en model 4, vælger man samtidig at sætte erhvervsinteresser foran forbrugerinteresserne i det indre marked, hvilket Europas forbrugere skarpt tager afstand fra.

Om de andre modeller skal kort bemærkes:

Model 1. Offentliggørelse af ekspertgruppens resultater

Forbrugerrådet går ind for, at ekspertgruppens arbejde offentliggøres, da det vil være nyttigt med henblik på en mulighed for at give sammenhæng og inspiration for en fremtidig EU-lovgivning.

Model 2. En værktøjskasse for de lovgivende myndigheder

Forbrugerrådet støtter også denne model, der vil bidrage til at bistå Kommissionen i forbindelse med forslag til ny lovgivning eller revision af lovgivning.

Model 3. Henstilling fra Kommissionen om Europæisk aftaleret

Dette kunne ske ved en implementering af ekspertgruppens arbejde nationalt på frivillig basis, enten i stedet for national lovgivning eller som "optional instrument". Første løsningsmodel vil stort set svare til model 1, og anvendelse af et frivilligt europæisk retligt instrument (optional instrument) kan Forbrugerrådet ikke gå ind for, jf. nedenfor: Forbrugerne vil blive stillet over for 2 slags aftalelovgivning med forskellig beskyttelsesniveau, hvilket Forbrugerrådet absolut ikke kan acceptere.

Model 5. Minimumsdirektiv om europæisk aftaleret

Forbrugerrådet kan se fordele i model 5, da der hermed etableres fælles minimumsstandards, hvilket skulle give tilstrækkelig fleksibilitet for medlemsstaterne, således at de kan opretholde og indføre bedre forbrugerbeskyttelse. Forbrugerrådet mener, at med et sådant fælles minimumsregler, fx kombineret med en online database med angivelse af, hvilke punkter der måtte være forskellige fra land til land, kunne man opnå en rimelig harmonisering af lovgivningen, hvilket også kan smidiggøre aftaler indgået på tværs af grænserne.

Model 6. Forordning om indførelse af europæisk aftaleret

Forbrugerrådet kan ikke gå ind for en forordning på dette område og skal i den forbindelse henvise til forhandlingerne i forbindelse med forbrugerrettighedsdirektivet, som endda kun dækker nogle dele af aftaleretten.

Model 7. Forordning om indførelse af en europæisk civilret

Forbrugerrådet kan ikke gå ind for en forordning, som skal dække hele det civilretlige system, og Kommissionen sætter i øvrigt selv spørgsmålstejn ved, om det kan etableres under overholdelse af subsidiaritetsprincippet.